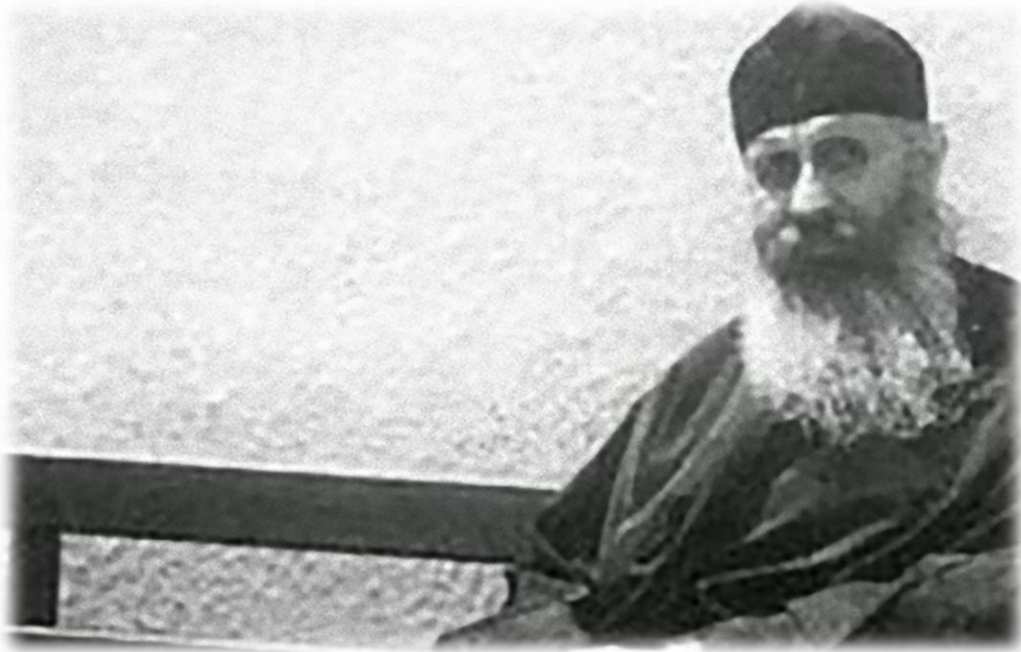

Λόγια του π. Επιφανίου Θεοδωροπούλου.

π. Επιφάνιος Θεοδωρόπουλος.

– Γέροντα, λένε μερικοί για την Παλαιά Διαθήκη: «Δεν πρέπει να μελετούμε την ιστορία των Εβραίων».

– Δεν είναι ιστορία των Εβραίων. Είναι η προΐστορία του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού. Αυτό πρέπει να το καταλάβουν. Ο Αβραάμ, ο Ισαάκ και ο Ιακώβ μπορεί να είναι κατά σάρκα πρόγονοι των Ισραηλιτών, αλλά κατά πνεύμα είναι δικοί μας. Αυτό το λέγει ο απόστολος Παύλος (Γαλ. 3:7-9). Και ο Κύριος είπε στους Ιουδαίους: Μη νομίζετε, ότι με το να λέτε, Πατέρα έχουμε τον Αβραάμ, έχει κάποια αξία, αφού εσείς δεν πολιτεύεσθε όπως ο Αβραάμ.

Ο Χριστιανικός λαός είναι ο κατά πνεύμα Ισραήλ. Όποιος χριστιανός μιμείται την πίστη του Αβραάμ, αυτός είναι παιδί του Αβραάμ. Και όχι οι Εβραίοι, οι οποίοι απεδοκίμασαν τον Μεσσία, στον οποίον ο Αβραάμ πίστεψε και τον προσδοκούσε. Όλοι οι δίκαιοι της Παλαιάς Διαθήκης τον Μεσσία προσδοκούσαν και ο Ιακώβ και οι άλλοι Πατριάρχες. Και ο θεόπτης Μωυσής, ο οποίος είπε: «Προφήτην εκ των αδελφών σου... ανστήσει σοι Κύριος ο Θεός σοι» (Δευτ. 18:15).

Είναι, λοιπόν, κατά πνεύμα, δικοί μας πρόγονοι οι άγιοι της Παλαιάς Διαθήκης. Η αντίληψη, ότι η Παλαιά Διαθήκη είναι η ιστορία του εβραϊκού λαού, είναι στρεβλή. Η αλήθεια είναι, ότι πρόκειται για την προΐστορία του Χριστιανισμού. Είναι η προΐστορία του Ιδίου του Κυρίου μας.

Οι Ιουδαίοι τώρα είναι πλέον αντίχριστοι. Δεν είναι περιούσιος λαός. Εξέπεσαν. Δεν το ψάλλουμε την Πεντηκοστή; «Ιουδαίοι... απιστία νοσήσαντες θεϊκής εξέπεσον χάριτος».

Κάποια φορά στην εξομολόγηση μια μητέρα τού είπε:

– Ανησυχώ πολύ για τα παιδιά μου, μήπως πάθουν τίποτε, μήπως τους συμβεί κάτι κακό. Βάζω χίλια δυο με το μυαλό μου.

Η απάντηση του π. Επιφανίου ήλθε ταχύτατα, σε έντονο ύφος και συγχρόνως συγκλονιστική:

– Και ποιος σου είπε ότι τα παιδιά είναι δικά σου; Του Θεού είναι! Προβατάκια Του είναι και σε έχει βάλει να τα φυλάς.

Συχνά ο π. Επιφάνιος έκανε συζητήσεις με παλαιοημερολογίτες ζηλωτές. Η προσπάθειά του εκινείτο σε επίπεδο συγγραφικό, επιστολογραφικό κ.τ.λ., αλλά και σε επίπεδο συζητήσεων.

– Εσείς οι νεοημερολογίτες δεν θα πάτε στον παράδεισο, του έλεγε κάποιος φανατικός ζηλωτής.

– Θα πάμε και μάλιστα με σιγουριά, του απαντούσε ήρεμα ο Γέροντας.

– Δεν θα πάτε και στο λέγω εγώ με βεβαιότητα.

– Φυσικά και θα πάμε στον παράδεισο, μη αμφιβάλλεις γι' αυτό.

– Εάν πάτε σεις στον παράδεισο, εγώ δεν θέλω να έλθω. Προτιμώ την κόλαση.

– Πρόσεξε, παιδί μου, μη χάσεις την ψυχή σου. Εγώ θέλω να πάω στον παράδεισο και ας είμαι τελευταίος μετά και από τον χειρότερο άνθρωπο. Να με βάλει ο Θεός στον Παράδεισο και ας έχει βάλει και τον Νέρωνα και τον Χίτλερ και μάλιστα να τους γυαλίζω και τα παπούτσια. Τι με νοιάζει εμένα ποιον θα βάλει ο Θεός στον Παράδεισο; Δικός του είναι, ό,τι θέλει κάνει. Εμένα δεν μου πέφτει λόγος· εγώ θέλω να σωθώ και τα υπόλοιπα είναι του Κυρίου!

Ο Γέροντας Επιφάνιος είχε βαθιά ταπείνωση, αλλά και ακράδαντη πίστη ότι ο Κύριος τού δίνει πλούσια την χάρη και τις ευλογίες Του. Τον ακούγαμε να επαναλαμβάνει συχνά τις κάτωθι στερεότυπες προσευχές:

– «Κύριε, λάμπρυνόν μου την ψυχήν και το φως το αισθητόν».

– «Κύριε, φώτισόν μου το σκότος».

– «Κύριε, καν θέλω, καν μη θέλω σώσον με».

Σε αυτές τις εκφράσεις διαπιστώνει κανείς έντονα τρία στοιχεία:

α) Πίστευε ότι δεν είχε καμία αρετή και η ύπαρξή του είχε ανάγκη να φωτισθεί από το ουράνιο φως.

β) Είχε βαθύτατο πόθο για την βασιλεία του Θεού.

γ) Έθετε το αυτεξούσιό του στα χέρια του Θεού, προκειμένου, έστω και ακουσίως, ο Κύριος να τον σώσει.

**Από το βιβλίο: Αρχιμ. Εφραίμ Χαλή, Ο ΜΑΚΑΡΙΣΤΟΣ ΓΕΡΟΝΤΑΣ ΜΑΣ Π.
ΕΠΙΦΑΝΙΟΣ Ι. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ. Εκδόσεις “Ορθόδοξος Κυψέλη”,
Θεσσαλονίκη.**

Πηγή : <https://www.koinoniaorthodoxias.org/>